

РЕШЕНИЕ

№ 1129

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Калина Пецова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12326** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба на [фирма] срещу Решение, постановено по НАХД № 7143/2021г., по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление №542669-F554992 от 19.10.2020г. на Заместник директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1625.07 лева, на основание чл. 182, ал.1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 124, ал.2 от ЗДДС.

С касационната жалба се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено. Позовават се на процедурни нарушения, допуснати в хода на проведеното административно-наказателно производство. Намират, че не са налице предпоставките за съставяне на АУАН по чл. 40 от ЗАНН, тъй като съобщение-покана не е достигнало до жалбоподателя.

Счита, че АУАН и НП са представени от лице без представителна власт.

Намира, че са налице нарушения на чл. 52, чл. 53 и чл. 57 от ЗАНН, което не било взето предвид от решаващия съд.

Сочат, че нарушението е незабавно отстранено, поради което не е налице вредоносен резултат.

В проведеното съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът се представлява от юрк Р. с редовно пълномощно, която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде

потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба и за съответствие на оспорения акт със закона.

Настоящият състав на АССГ намира решението за валидно, допустимо и правилно.

СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

На 19.06.2020г. в офис „С. област“ в И. „П.“ при ТД на НАП, при извършена насрещна проверка на [фирма] във връзка с извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на [фирма], е установено, че [фирма] е осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 27.01.2020г., с което е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, като за тази доставка от страна на дружеството е издаден данъчен документ по смисъла на чл. 112 от ЗДДС – фактура №[ЕГН]/27.01.2020г.

В законоустановения срок по чл. 125 от ЗДДС от [фирма] е подадена справка-декларация №222121392083/14.02.2020г. за периода м. януари, 2020г. с деклариран резултат за внасяне в размер на 1151.25 лева, посочен в кл. 50. Заедно с нея са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС. В дневника за покупки и продажби да данъчен период месец януари, 2020г. дружеството не е отразило издадения от него данъчен документ с данъчна основа 8125.36 лева и ДДС в размер на 1625.07 лева. Неотразяването на издадената фактура в дневника за покупки и продажби е довело до начисляване на данъка в по-малък размер.

За така установеното е съставен АУАН № F554992 от 19.06.2020г. от инспектор по приходите в ТД на НАП С. област в присъствието на един свидетел и в отсъствие на представител на жалбоподателя. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 124, ал.2 от ЗДДС. Актът е връчена на представител на дружеството на 22.06.2020г., като не са постъпили възражения в законоустановения срок. При пълно възпроизвеждане на фактическите и правни основания от АУАН и обсъждайки липсата на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН, е издадено оспореното пред СРС НП.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът извел:

НП е издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон.

По наведените в жалбата възражения, съдът изложил следните съображения: Приел, че не е налице нарушение на чл. 40 от ЗАНН в хода на производството, тъй като дружеството е поканено по електронен път за съставяне на АУАН за така установеното нарушение. Все в тази връзка посочил, че впоследствие – на 22.06.2020г., актът е връчен на упълномощен представител на дружеството, което е дало възможност за запознаване със съдържанието му, но възражение не е постъпило при наказващия орган.

Съдът обсъдил установеното деяние и приел, че същото е доказано и съответно квалифицирано от наказващия орган.

Обсъдил възражението в жалбата относно хипотезата на чл. 126 от ЗДДС, като приел, че възползването от същата, чрез коригиране на вече декларираните данни не изключва установяването на нарушението, тъй като корекцията се отнася за следващ период, а не за този, за който е било възникнало задължението за деклариране – месец януари, 2020г.

Обсъдил приложението на санкционната норма – разпоредбата на чл. 182, ал.2 от ЗДДС предвижда да се налага санкция на регистрирани лица по ЗДДС в размер на определения по-малък данък, но не по-малко от 1000 лева. С оглед горното и установения размер на недекларирания данък от 1625.07 лева, приел същият за правилно определен.

Така мотивиран, съдът потвърдил оспореното пред него Наказателно постановление.

Настоящият състав на АССГ споделя напълно подробно изложените в решението мотиви, поради което не счита, че следва да ги възпроизвежда в настоящия акт.

По отношение на направеното с касационната жалба възражение, съдът съобрази следното: По делото на СРС е приложена покана, изх. № 53-06-428 от 28.05.2020г., връчена на дружеството по електронен път, видно от удостоверението за извършено връчване – л.9 от делото на СРС. Съгласно чл.29, ал.4 от ДОПК, в редакцията към ДВ, бр. 100, 2010г., в сила от 01.07.2011г., т.е. към момента на изпращане на поканата, съобщенията могат да се връчват чрез изпращане по телефакс или с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите. В процесния случай е налице КЕП на издателя на поканата, поради което същата следва да бъде приета за надлежно връчена. Извън това, споделят се изводите на СРС, че след връчване на АУАН на упълномощено от дружеството лице на 22.06.2020г., не е постъпило възражение срещу същия, нито към момента на връчване, нито в предвидения 7-модневен срок, които да бъдат съобразени към момента на издаване на НП. Последното няма как да бъде възприето като нарушение на правото на защита на лицето, тъй като такова му е осигурено, но същото не се е възползвало по предвидения в закона ред.

По изложените съображения, така направеното възражение следва да бъде възприето като неоснователно и не се отразява на законосъобразността на процедурата, в хода на която е издадено оспореното НП.

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна и като такава, следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника по касация следва да бъде уважено направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал.2, предл. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено по НАХД № 7143/2021г., по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление №542669-F554992 от 19.10.2020г. на Заместник директора на ТД на НАП С. постановено по НАХД № 7143/2021г., по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление №542669-F554992 от 19.10.2020г. на Заместник директора на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на ТД на НАП С. сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

